यदि च केचित् विषयेन्द्रियसंयोगैः सिद्धिर्भवेत् इति वदन्ति तत्र तेषां भ्रान्तिरेव सा यथा तत्रैव, "विषयेन्द्रियसंयोगं केचित् योगं वदन्ति हि। अधर्म्मो धर्म्मरूपेण गृहीतस्तैरपण्डितैः" ॥ इति ॥ यदि चाद्वैततत्त्वज्ञानमेव सर्व्वतो निश्रेयसकरं जीवानामित्यशेषतः प्रदर्शितम् किन्तु दुर्ब्बलसबलाद्यधिकारिभेदेन यथाक्रमं क्रियाभक्तिज्ञानयोगादयः सन्निवेशिता इत्यलमतिपल्लवितेन ॥*॥)

उपासितः, त्रि, (उप + आस् + क्त।) कृतोपासनः। तत्पर्य्यायः। वरिवसितः २ वरिवस्यितः ३ उपचरितः ४। इत्यमरः ॥

उपास्तिः, स्त्री, (उप + आस् + क्तिन्।) सेवा। इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, मुग्धबोधे कारकप्रकरणे ७। "मुक्तिर्नर्त्तेऽच्युतोपास्तिं भूतं भूतमभि प्रभुः" ॥)

उपाहितः, पुं, (उप आसन्नं आहितं फलं यस्य।) अग्न्युत्पातः। स तु उल्कापातादिः। इत्यमरः ॥

उपाहितः, त्रि, (उप + आ + धा + क्त।) संयोजितः। इत्यमरः ॥ आरोपितः। इति मेदिनी ॥

उपेक्षणं, क्ली, (उप + ईक्ष् + भावे ल्युट्।) वर्ज्जनम्। त्यजनम् ॥ (यथा, महाभारते ३। हनूमद्भीमसंवादे १५०। ४२।
"साम्ना दानेन भेदेन दण्डेनोपेक्षणेन च।
साधनीयानि कर्म्माणि समासव्यासयोगतः" ॥)

उपेक्षा, स्त्री, (उप + ईक्ष् + अ + टाप्।) अस्वीकारः। त्यागः। (औदासीन्यम्। यथा, रघुः १४। ६५। "कुर्य्यामुपेक्षां हतजीवितेऽस्मिन्"।) युद्धविषये तु क्षुद्रोपायः। "मायोपेक्षेन्द्रजालानि क्षुद्रोपाया इमे त्रयः"। इति हेमचन्द्रः ॥

उपेन्द्रः, पुं, (इन्द्रमुपगतः। कश्यपादृषेः अदितौ वामनावतारे इन्द्रस्यानन्तरं जातत्वात् तथात्वम्।) विष्णुः। इत्यमरः ॥ (उपेन्द्रस्यापरां व्युत्पत्तिमाह हरिवंशे ७५। ४६।
"ममोपरि यथेन्द्रस्त्वं स्थापितो गोभिरीश्वरः।
उपेन्द्र इति कृष्ण त्वां गास्यन्ति दिवि देवताः" ॥
तथा च भागवते ८। २३। २१, २२, २३।
"कश्यपस्यादितेः प्रीत्यै सर्व्वभूतभवाय च।
लोकानां लोकपालानामकरोत् वामनं पतिम् ॥
वेदानां सर्व्वदेवानां धर्म्मस्य यशसः श्रियः।
मङ्गलानां व्रतानां च कल्पं स्वर्गापवर्गयोः ॥
उपेन्द्रं कल्पयाञ्चक्रे पतिं सर्व्वविभूतये।
तदा सर्व्वाणि भूतानि भृशं मुमुदिरे नृप!" ॥)

उपोढ़ः, त्रि, (उप समीपे उह्यते स्म। उप + वह + क्त।) निकटः। (यथा, किराते १३। २३ "तदुपोढ़ैश्च नभश्चरः पृषत्कः"।) विवाहितः। इति मेदिनी ॥ (धृतः। विहितः। यथा शाकुन्तले ७म अङ्के,—
"उपोढ़शब्दा न रथाङ्गनेमयः
प्रवर्त्तमानं न च दृश्यते रजः" ॥)

उपोढ़ः, पुं, (उप + वह् + क्त।) व्यूहः। इति धरणी ॥

उपोती, स्त्री, (उयते स्म या। उप + वे + क्त + ङीष्। पत्रादिषु वयनसादृश्यादस्य तथात्वम्।) पूतिका। इति शब्दरत्नावली ॥ ("द्वादश्यामुपोतीं त्यक्त्वा पारणं कुर्य्यात्"। इति स्मृतिः ॥)

उपोदकी, स्त्री, (उपगता उदकम्। रसप्राधान्यात्। गौरादित्वात् ङीष्।) पूतिका। पूँइशाक इति भाषा। तत्पर्य्यायः। कलम्बी २ पिच्छिला ३ पिच्छिलच्छदा ४ मोहनी ५ मदशाकः ६ विशाला ७ बलिपोदकी ८। अस्या गुणाः। कषायत्वम्। उष्णत्वम्। कटुत्वम्। मधुरत्वम्। निद्रालस्यरुचिविष्टम्भश्लेष्मकारित्वञ्च। इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, एकादशीतत्त्वे द्वादशीनियमे कूर्म्मपुराणधृतवचनम्।
"द्वादश्यां पारणं कुर्य्यात् वर्जयित्वाप्युपोदकीम्" ॥)

उपोदिका, स्त्री, (उपाधिकमुदकमस्याम्। उत्तरपदस्य चेत्युत्तरपदस्योदादेशः। कप्। टाप्।) पूतिका। इत्यमरः ॥ अस्या गुणाः। सारकत्वम्। स्निग्धत्वम्। बलश्लेष्मकारित्वम्। हिमत्वञ्च। इति राजवल्लभः ॥ (यथा, वैद्यके।
"तण्डुलैरानतव्याजैर्हसत्येषा उपोदिका"।
"मदघ्नी चाप्युपोदिका"।
इति सूत्रस्थाने ६ अध्याये वाभटेनोक्तम् ॥
"उपोदिकादधिभ्यान्तु सिद्धा मदविनाशिनी"।
इति चरके सूत्रस्थाने २ अध्याये ॥
"स्वादुपाकरसा वृष्या वातपित्तमदापहा।
उपोदिका सरा स्निग्धा बल्या श्लेष्मकरी हिमा" ॥
इति सुश्रुते सूत्रस्थाने ४६ अध्यायः ॥)

उपोदीका, स्त्री, पूतिका। इति भरतः द्विरूपकोषश्च ॥

उपोद्घातः, पुं, (उप समीपे उद्धननम्। उप + उत् + हन् + घञ्।) उदाहरणम्। इत्यमरः ॥ आरम्भः। इति भरतः ॥ सङ्गतिविशेषः। यथा,—
"सप्रसङ्ग उपोद्घातो हेतुतावसरस्तथा।
निर्व्वाहकैककार्य्यत्वे षोढ़ा सङ्गतिरिष्यते" ॥
तल्लक्षणं यथा,—
"चिन्तां प्रकृतसिद्धार्थामुपोद्घातं विदुर्ब्बुधाः"।
इत्यनुमितौ जगदीशतर्कालङ्कारः ॥

उपोषणं, क्ली, (उप + उष् दाहे + ल्युट्।) उपवासः। इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, तिथितत्त्वे।
"उपोषणं नवम्याञ्च दशम्याञ्चैव पारणम्"।
विस्तृतिस्तु उपवासशब्दे द्रष्टव्या ॥)

उपोषितं, क्ली, (उप + वस् + भावे क्त।) उपवासः। इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (यथा, मनुः। ५। १५५।
"नास्ति स्त्रीणां पृथक् यज्ञः न व्रतं नाप्युपोषितम्" ॥

उपोषितः, त्रि, (उपोष्यते स्म। उप + वस + कर्त्तरि + क्त।) कृतोपवासः। यथा,—
"उपोषितो द्वितीयेऽह्नि पूजयेत् पुनरेव ताम्"।
इति दुर्गोत्सवप्रकरणे तिथ्यादितत्त्वम् ॥
(यथा रघौ २। १९।
"पपौ निमेषालसपक्ष्मपङ्क्ति-
रुपोसिताभ्यामिव लोचनाभ्याम्" ॥)

उप्तः, त्रि, (उप्यते स्म यः क्षेत्रादिषु। वप् + क्त।) कृतवपनः। वोना इति भाषा। यथा,—
"तद्वै धनुस्त इषवः स रथो हयास्ते
सोऽहं रथी नृपतयो यत आनमन्ति।
सर्व्वं क्षणेन तदभूदसदीशरिक्तं
भस्मन् हुतं कुहकराद्धमिवोप्तमूष्याम्" ॥
इति श्रीभागवते १ स्कन्धे १५। २१ ॥
श्रीकृष्णवियोग एवात्र हेतुः नान्य इत्याह तद्वै इति यतो येभ्य ईशेन रिक्तं शून्यं असत् कार्य्याक्षमं सन्मन्त्रविधानैरपि भस्मनि हुतमिव भस्मन्निति लुप्तसप्तम्यन्तं पदम्। अतिप्रीतादपि कुहकान्मायाविनः सकाशाद्राद्धं लब्धं यथा। सम्यक्कर्षणादिनापि उषरभूमौ उप्तं वीजमिव"। इति तट्टीकायां श्रीधरस्वामी ॥*॥ कृतमुण्डनम्। यथा—
"सशिखं वपनं कार्य्यमास्नानाद्ब्रह्मचारिणा"।
इति कात्यायनकृतच्छन्दोगपरिशिष्टेऽप्येवम्। तदेकश्रुतिमूलकत्वात्। तद्धृतपारस्करीये। पर्य्युप्तशिरसमिति सूत्रेऽपि तथैवार्थः तद्भाष्यकृता हरिशर्म्मणापि परि सर्व्वतोभावेनोप्तशिरसं मुण्डितशिरसमिति व्याख्यातम्"। इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥

उप्तकृष्टं, त्रि, (आदौ उप्तं पश्चात् कृष्टम्। पूर्व्वकालेति समासः।) वीजवपनानन्तरकर्षितक्षेत्रम्। तत्पर्य्यायः। वीजाकृतम् २। इत्यमरः ॥

उब्ज, श आर्ज्जवे। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदां-परं-अकं-सेट्।) ह्रस्वादिः। ओद्यवकारोपधः। तेन व्यञ्चतयीति दीर्घो न स्यात्। स्यादौ नवद्र इति उब्जिजिषति। ऊर्णोर्ज्जोर्दीर्घपाठसामर्थ्यात् स्वरादेर्न दीर्घ इति केचित्। दन्त्यवकारत्वान्न उब्जतीत्यत्र दीर्घ इत्यप्येके। श उब्जती उब्जन्ती। आर्ज्जवमवक्रीभावः। उब्जति साधुरवक्रः स्यादित्यर्थः। इति दुर्गादासः ॥ (यथा, ऋग्वेदे। ६। ५। २। १ ॥ "उब्जन्तु तं सुभ्वः पर्व्वतासो निहियता मतियाजस्य यष्टः" ॥)

उभ, श पूर्त्तौ। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदां-परं-सकं-सेट्।) ह्रस्वादिः। श उभति कुम्भं जलेन लोकः। उवोभ। इति दुर्गादासः ॥

उभयः, त्रि, (उभौ अवयवौ अस्य। उभ + तयप्। उभादुदात्तो नित्यमिति। ५। २। ४४। तयपोऽयजादेशः। कथमुभये देवमनुष्या इति यतो बहूनामुभावयवौ न घटतः। नैष दोषः। अत्र हि द्वौ राशी समुदायस्यावयवौ। एको देवानां अपरो मनुष्याणामिति। उभादुदात्तो नित्यमिति नित्यग्रहणस्येदं प्रयोजनं वृत्तिविषये उभशब्दप्रयोगो माभूत् उभयशब्दस्यैव यथा स्यादिति।) युगलम्। इति शब्दचन्द्रिका ॥ दुइ इति भाषा। (यथा, मनुः। २। ५५ ॥
"पूजितं ह्यशनं नित्यं बलमूर्ज्जञ्च यच्छति।
अपूजितन्तु तद्भक्तमुभयं नाशयेदिदम्" ॥)

उभयतः, [स्] व्य (उभयस्मात्। उभय + तसिल्।) पार्श्वद्वये। उभयपार्श्वे। इति व्याकरणम् ॥ (यथा, मनुः। ८। ३१५।
"शक्तिञ्चोभयतस्तीक्ष्णामायसं दण्डमेव वा" ॥)

उभयद्युः, [स्] व्य, (उभयोरह्नोः। द्युश्चोभयाद्वक्तव्य इति साधुः।) उभयदिनम्। दिनद्वयम्। इत्यमरः ॥ (यथा, अथर्व्ववेदे। १। २५। ४।
"योऽन्येद्युरुभयद्युरभ्येति" ॥)